

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Μπαράζ ιδιωτικοποιήσεων άμεσα προβλέπει το νέο Μνημόνιο (Reuters)

Σε μια σειρά ιδιωτικοποιήσεων λιμανιών και περιφερειακών αεροδρομίων, αλλά και του ΑΔΜΗΕ, θα πρέπει να προχωρήσει άμεσα η κυβέρνηση, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο νέο μνημόνιο.

Όπως αναφέρεται στο κείμενο του μνημονίου που περιήλθε στην κατοχή του Reuters, τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις αναμένεται- εξαιρουμένων των τραπεζικών μετοχών- να ανέλθουν στα 6,4 δισ. ευρώ την περίοδο 2015-2017. Στο πλαίσιο της συμφωνίας, η ελληνική κυβέρνηση δεσμεύεται να υλοποιήσει «μη αναστρέψιμα» βήματα μέχρι φέτος τον Οκτώβριο για την ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ που είναι ο φορέας Διαχείρισης Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας, εκτός και αν παρουσιαστεί εναλλακτικό σχέδιο με ισοδύναμα. Μέχρι το τέλος Οκτωβρίου θα πρέπει επίσης να έχουν ανακοινωθεί δεσμευτικές ημερομηνίες για τα λιμάνια Πειραιά και Θεσσαλονίκης.

Κομισιόν: Ρυθμίστηκαν οι εκκρεμότητες-Ολοκληρώθηκαν οι διαπραγματεύσεις

Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δήλωσε σήμερα από τις Βρυξέλλες, ότι ρυθμίστηκαν χθες και οι τελευταίες εκκρεμότητες που υπήρχαν ανάμεσα στις ελληνικές αρχές και τους θεσμικούς εκπροσώπους των δανειστών και ως εκ τούτου οι σχετικές διαβουλεύσεις στην Αθήνα έχουν ολοκληρωθεί. Η εκπρόσωπος ανέφερε ότι στο κείμενο της νέας συμφωνίας υπάρχει και ένα τμήμα που αφορά τις κοινωνικές επιπτώσεις στην Ελλάδα από την εφαρμογή της νέας συμφωνίας. Επίσης, επιβεβαίωσε πως χθες ο πρόεδρος της Επιτροπής Ζαν Κλον Γιούνκερ είχε τηλεφωνική επικοινωνία για το ελληνικό ζήτημα με τη Γερμανίδα καγκελάρια Άγγελα Μέρκελ και τον Γάλλο Πρόεδρο Φρανσουά Ολάντ.

Πηγές ΕΕ: Τον Οκτώβριο η πρώτη κρίσιμη αξιολόγηση εφαρμογής των μέτρων

Η πρώτη κρίσιμη αξιολόγηση της εφαρμογής των μέτρων που έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο του Μνημονίου Ελλάδας-δανειστών θα πραγματοποιηθεί τον Οκτώβριο, αναφέρουν ευρωπαϊκές πηγές που μίλησαν στο Reuters. «Θα γίνει μια δυνατή πρώτη αξιολόγηση της εφαρμογής των μέτρων τον Οκτώβριο. Υπάρχει μια προσεκτική ισορροπία μεταξύ αναπτυξιακών και δημοσιονομικών μέτρων» δήλωσε μια από τις πηγές. Σύμφωνα με τα όσα δηλώνουν στο Reuters οι εν λόγω πηγές, η συζήτηση για την αναδιάρθρωση ή την ελάφρυνση του χρέους θα γίνουν σε μεταγενέστερο στάδιο.

the HAIRCUT

«Τεχνική» η συζήτηση περί νέου κουρέματος

Την ώρα που το ΔΝΤ επιμένει σε σημαντική απομείωση του ελληνικού χρέους, οι Ευρωπαίοι τάσσονται αναφανδόν κατά ενός κλασσικού κουρέματος. Μια αμιγώς «τεχνική συζήτηση» σχολιάζουν γερμανοί αναλυτές. Με το ελληνικό χρέος να πλησιάζει απειλητικά το απαγορευτικό 200% και εκ των πραγμάτων να μην είναι πλέον βιώσιμο, το ΔΝΤ ζητά από τους Ευρωπαίους να παραιτηθούν από σημαντικό μέρος των αξιώσεών τους προκειμένου να συνεχίσει να συμμετέχει στα προγράμματα στήριξης της Ελλάδας. Αναμφίβολα η «διάγνωση» της Ουάσιγκτον δεν είναι λανθασμένη. Εντούτοις προκαλεί μάλλον έκπληξη το γεγονός ότι αυτή τη φορά το Ταμείο επιμένει τόσο σθεναρά στην τήρηση των κανόνων τους οποίους το ίδιο παραβίασε το 2010, όταν το ελληνικό χρέος δεν ήταν επίσης βιώσιμο.

Όπως σχολιάζει ο Ρολφ Λανγκχάμερ, από το Ινστιτούτο της Παγκόσμιας Οικονομίας στο Κίελο: «Το ΔΝΤ τελεί υπό τις ασφυκτικές πιέσεις των μετόχων του. Ειδικώς οι αναπτυσσόμενες και αναδύομενες οικονομίες εκτιμούν ότι είχαν τύχει πολύ σκληρότερης μεταχείρισης από ότι η Ελλάδα».

Χαμηλοί τόκοι, μεγάλη διάρκεια αποπληρωμής

Αυτό που λείπει από τους υπολογισμούς του Ταμείου, σύμφωνα με τον ειδικό, είναι ο ακριβής διαχωρισμός των επιβαρύνσεων ανάμεσα στην εξυπηρέτηση του χρέους και τα χρεολύσια:

«Μια χώρα είναι ένα αέναης διάρκειας επενδυτικό πρότζεκτ. Το ζητούμενο λοιπόν δεν είναι να αποπληρώνει τα χρέη της, αλλά να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στις καθημερινές της υποχρεώσεις».

Συνέχεια...

Με άλλα λόγια, μια χώρα πρέπει, επί της αρχής, να είναι σε θέση να αποπληρώνει τους τόκους των δανείων της μέσα από την οικονομική της ανάπτυξη. Τα επιτόκια δανεισμού της Ελλάδας είναι στην παρούσα φάση πολύ χαμηλά. Για τα προσφερόμενα πακέτα βοήθειας η ΕΕ και το EFSF ζητούν τόκους που κυμαίνονται μεταξύ 0,6 και 1,3 %. Μεγαλύτερα επιτόκια καταβάλλονται στην ΕΚΤ, ωστόσο η ευρωτράπεζα τα επιστρέφει στην Αθήνα. Υψηλότερα επιτόκια για το δικό του μερίδιο ζητά μόνον το ΔΝΤ.

Όσον αφορά την εξόφληση δανείων το ζητούμενο είναι η αντικατάσταση παλιών με νέα δάνεια. Υπό κανονικές συνθήκες μια χώρα μπορεί να αναχρηματοδοτηθεί στις αγορές. Δεδομένου ότι στην περίπτωση της Ελλάδας αυτόν δεν είναι εφικτό, τη ροή του χρήματος διασφαλίζουν οι διεθνείς πιστωτές της χώρας. Οι Ευρωπαίοι έχουν δεχτεί την παράταση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων που ξεκινά ουσιαστικά το 2021. Ο μοναδικός θεσμός που δεν επιδεικνύει συμβιβαστική διάθεση σε αυτό το θέμα, για ευνόητους βέβαια λόγους, είναι το ΔΝΤ.

Προς ένα έμμεσο κούρεμα

Εν ολίγοις, τα επιτόκια που καλείται να καταβάλει η Ελλάδα είναι σχετικά χαμηλά ενώ η εξόφληση των δανείων έχει μετατεθεί σημαντικά. Το δάνειο ύψους 21 δις που δόθηκε από το ΔΝΤ είναι το ακριβότερο και λιγότερο ευέλικτο, ωστόσο και το πιο μικρό. Όταν όμως το Ταμείο επιμένει στην ελάφρυνση του χρέους που αφορά τους Ευρωπαίους, τότε παραβλέπει ότι αυτό δεν θα επηρεάσει σημαντικά τη δημοσιονομική κατάσταση. Ακόμη και μετά από ένα ενδεχόμενο κούρεμα λέει ο γερμανός οικονομολόγος, η κατάσταση δεν θα ήταν ρόδινη για την Ελλάδα. «Η Ελλάδα διαθέτει μια αδύναμη εξαγωγική βάση. Χωρίς σαφή αύξηση των εξαγωγών, η χώρα δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της».

Γενικότερα, όπως εκτιμά ο ειδικός, αυτό που λείπει περισσότερο στην Ελλάδα και πέρα από την υλοποίηση βασικών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, είναι ένα επιχειρηματικό μοντέλο που θα φέρει την ανάπτυξη.

Παρά τις διαφωνίες μεταξύ ΔΝΤ και Ευρωπαίων για το χρέος πάντως, ο ειδικός είναι βέβαιος ότι η Ουάσιγκτον θα συμμετέχει εντέλει και στο τρίτο πρόγραμμα. Ο ίδιος εκτιμά ότι το Βερολίνο θα υπαναχωρήσει και θα συναινέσει σε ακόμη μεγαλύτερη μείωση των επιτοκίων και νέα παράταση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων, αποδεχόμενο ουσιαστικά ένα έμμεσο κούρεμα του χρέους.

Deutsche Welle

Φράτσερ: Αναμένω ελάφρυνση του ελληνικού χρέους μέσα στο 2015

Την πεποίθηση ότι θα υπάρξει «ελάφρυνση του ελληνικού δημοσίου χρέους εντός του τρέχοντος έτους» εκφράζει ο επικεφαλής του γερμανικού Ινστιτούτου Οικονομικών Μελετών (DIW), Μάρτσελ Φράτσερ, εκ των σημαντικότερων οικονομολόγων στη Γερμανία και με μεγάλη επιρροή στο Βερολίνο. «Περιμένω ότι θα υπάρξει ελάφρυνση του χρέους εντός του τρέχοντος έτους» εκτιμά ο Μάρτσελ Φράτσερ μιλώντας στη γερμανική οικονομική εφημερίδα Handelsblatt. Ο επικεφαλής του ινστιτούτου DIW τονίζει την ανάγκη να δοθεί μια σημαντική ώθηση από την ΕΕ για την ανάπτυξη της Ελλάδας. «Η Ευρώπη θα πρέπει με ένα επενδυτικό πρόγραμμα για την Ελλάδα να ενισχύσει την απασχόληση και τη βιώσιμη ανάπτυξη γιατί καμία από τις μεταρρυθμίσεις του τρίτου προγράμματος δεν μπορεί να ενισχύσει σημαντικά την οικονομία σε ένα σύντομο χρονικό διάστημα» εκτιμά ο γερμανός οικονομολόγος.

Politico: Οι Κρούγκμαν, Στίγκλιτς και Σακς οδήγησαν τους Έλληνες σε λάθος δρόμο

Σκληρή κριτική σε τρεις επιφανείς οικονομολόγους, που «έπαιξαν με το μέλλον της Ελλάδας» όπως αναφέρει χαρακτηριστικά, ασκεί το γνωστό σάιτ Politico, σε ένα άρθρο του έλληνα Γ. Παλαιολόγου. Αφού κάνει μια αναδρομή στα όσα συνέβησαν από τον περασμένο Ιανουάριο και την εκλογική νίκη του Αλέξη Τσίπρα, καυτηριάζοντας -μεταξύ άλλων- τις παλινωδίες του Γιάνη Βαρουφάκη και κατακεραυνώνοντας το «σχέδιο» Λαφαζάνη για επιστροφή στη δραχμή, το δημοσίευμα εστιάζει σε τρεις διάσημους Αμερικανούς οικονομολόγους: τον Πολ Κρούγκμαν, τον Τζόζεφ Στίγκλιτς και τον Τζέφρι Σακς. «Οι υψηλού προφίλ Αμερικανοί οικονομολόγοι Πολ Κρούγκμαν, Τζόζεφ Στίγκλιτς και Τζέφρι Σακς, που ηγήθηκαν της διεθνούς εκστρατείας κατά της λιτότητας, έφεραν την Ελλάδα στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Έχουν δίκιο όταν λένε ότι έχει επιβληθεί πολύ αυστηρή λιτότητα στην Ελλάδα και ότι μια αναδιάρθρωση του χρέους της χώρας είναι απαραίτητη. Ωστόσο, τους τελευταίους μήνες, και ενώ οι σχέσεις της Αθήνας με τους δανειστές της είχαν διαταραχθεί, προσέφεραν ελάχιστα στην υπόθεση», αναφέρει το Politico.

Και συνεχίζει: «Και οι τρεις κάνουν λάθος όταν επιμένουν ότι η κατάρρευση της εμπιστοσύνης ανάμεσα στις δύο πλευρές οφείλεται αποκλειστικά στους πιστωτές. Επέμειναν επίσης -ως ανεπίσημοι, αλλά ενεργοί σύμβουλοι του Βαρουφάκη- στην ανάγκη για βαθιά ανακούφιση από το χρέος κατά τρόπο όμως ανταγωνιστικό προς τους Ευρωπαίους εταίρους της Ελλάδας και που δεν είναι οικονομικά αναγκαίος για την ανάκαμψη της χώρας».

Μάλιστα, το Politico αναφέρει ότι «ο Γιάνης Βαρουφάκης πριν από λίγες εβδομάδες είπε ότι ο Τζέφρι Σακς τον είχε συμβουλευσει επανειλημμένως να καταφύγει στη λύση του δημοψηφίσματος σε περίπτωση που οι δανειστές δεν έκαναν δεκτό το αίτημα της Ελλάδας για αναδιάρθρωση του χρέους».

«Ο Πολ Κρούγκμαν», συνεχίζει το άρθρο, «βρέθηκε στην Αθήνα τον περασμένο Απρίλιο και είπε ότι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις δεν έχουν και ιδιαίτερη σημασία για τη μελλοντική ανάπτυξη. Μάλιστα, μετά την αναγγελία του δημοψηφίσματος ο Κρούγκμαν προέτρεψε ανοιχτά τους Έλληνες να ψηφίσουν "Όχι", υποστηρίζοντας ότι -ειδικά μετά την επιβολή των capital controls- η κατάσταση δεν θα μπορούσε να γίνει πολύ χειρότερη, και μάλιστα ίσως να γινόταν και καλύτερη, ενώ το ίδιο έκανε και ο Στίγκλιτς, υπέρμαχος ενός νέου νομίσματος στη χώρα, που ώθησε και αυτός τους Έλληνες προς το "Όχι" και το Grexit».

Από τα βέλη του Politico δεν ξεφεύγει ούτε ο Τζέιμς Γκάλμπρεϊθ, στενός φίλος του Γιάνη Βαρουφάκη, για τον οποίο γράφει ότι «συμμετείχε σε μια μυστική ομάδα εργασίας μέσα στο ελληνικό υπουργείο Οικονομικών που ασχολείτο με την επόμενη μέρα ενός Grexit, υπό την έννοια ότι αυτό θα αποτελούσε ένα σχέδιο έκτακτης ανάγκης σε περίπτωση επιθετικών ενεργειών από τους δανειστές. Είναι σαφές, λοιπόν, ότι κάποιιοι μέσα στην ελληνική κυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένου του φίλου του Βαρουφάκη (σίγουρα προς το τέλος Ιουνίου, αν όχι νωρίτερα), έβλεπαν την υπόθεση εντελώς διαφορετικά από την επίσημη ηγεσία».

Κορυφώνοντας την κριτική του, το άρθρο αναφέρει ότι «διεθνούς φήμης οικονομολόγοι -κάτοχοι βραβείων Νόμπελ και και με λαμπρή ακαδημαϊκή πορεία- εμφανίστηκαν έτοιμοι να παράσχουν πνευματική υποστήριξη σε ριζοσπάστες που ήταν, στην καλύτερη περίπτωση, πρόθυμοι να αναλάβουν ένα εξαιρετικά ριψοκίνδυνο στοίχημα για το οικονομικό, πολιτικό και γεωπολιτικό μέλλον της Ελλάδας και που, στη χειρότερη περίπτωση, φέρονταν να σχεδιάζουν την πραγματοποίηση ενός ονειρικού ζωής για σοσιαλιστική κατάληψη της εξουσίας».

Και καταλήγει αναφερόμενο στους οικονομολόγους: «Θα έπρεπε να έχουν την ειλικρίνεια να παραδεχθούν ότι μια έξοδος από το ευρώ (για την οποία, έτσι κι αλλιώς, οι Έλληνες δεν ψήφισαν ποτέ, ούτε τον Ιανουάριο ούτε τον Ιούλιο) θα είχε για την Ελλάδα καταστροφικές συνέπειες, πολύ χειρότερες ακόμα και από την κακή συμφωνία στη Σύνοδο Κορυφής της 12ης Ιουλίου. Και θα έπρεπε ήδη να γνωρίζουν ότι η καλύτερη ελπίδα για τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη της Ελλάδας και την υποστήριξή της από τους Θεσμούς βρίσκεται εντός της Ευρωζώνης, όχι στη χαώδη κατάσταση που θα σάρωνε τη χώρα έξω από αυτή».